

БАНК ДАНИХ

Пісарєв Д.С.

Науковий керівник – Костенко О.Б., канд. фіз.-мат. наук, доцент

Інформація є таким же продуктом суспільного виробництва, як сировина або готові товари. Подібно до матеріальних цінностей, вона повинна зберігатися в спеціально відведених для цього місцях у період між її одержанням і переробкою, а також після переробки, аж до споживання. За аналогією з сировинними базами та складами виробленої продукції, сховища інформації називаються базами даних і банками даних.

Всі функції з організації, обслуговування й доступу до БД виконуються за допомогою спеціального програмного забезпечення, що носить назву СУБД (Система управління базами даних).

Ефективність СУБД визначається швидкістю доступу до даних, раціональним використанням пам'яті обчислювального комплексу, простотою розробки прикладних програм, призначених для доступу до даних з бази. Взаємодіючи між собою, БД і СУБД сукупно називаються банком даних (БНД).

Використання СУБД забезпечує високу якість виконання функцій керування даними й полегшує процес створення інформаційних систем.

Недоліки БНД є побічним результатом їхніх переваг («за все треба платити»). Створення інтегрованої системи, природно, складніше, ніж створення безлічі локальних систем. Як наслідок, пред'являються високі вимоги до кваліфікації розробників БНД. Експлуатація розподілених корпоративних БНД – процес складний і дорогий. Але переваги БНД значно перевершують їхні недоліки.

Використання БНД при правильній їхній організації повинне істотно змінити діяльність установи, де вони впроваджуються: привести до забезпечення більшої доступності даних для всіх категорій співробітників, скороченню документообігу, можливості одержання різноманітних за формою й змістом документів, перерозподілу функцій між співробітниками, зміні характеру виконуваних функцій та, як наслідок, поліпшенню всієї системи керування підприємством.